

**Пропозиції Пенсійного фонду України
до проєкту Закону України “Про внесення змін до деяких законів України
щодо скасування негативних положень “пенсійної реформи”
та відновлення порушених прав громадян на виконання
рішень Конституційного Суду України”,
внесеного народними депутатами України Королевською Н.Ю. та іншими
реєстраційний номер 5863 від 20 серпня 2021 року**

1. Пенсійний фонд України не підтримує законопроект у запропонованій редакції.
2. Реалізація положень законопроекту поставить у нерівні умови пенсіонерів, яким пенсія призначена у різні роки, наслідком чого буде поновлення ситуації неповної визначеності та запровадження різного підходу до умов призначення пенсій.

Отже, положення законопроекту суперечать принципу загальнообов’язкового державного пенсійного страхування стосовно рівноправності застрахованих осіб щодо отримання пенсійних виплат, встановленого статтею 7 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” (далі – Закон), а також принципу стабільності законодавства.

Крім того, вирішення порушених у законопроекті питань щодо пенсійного забезпечення за вислугу років та на пільгових умовах потребують системних змін, які враховують, зокрема, положення пункту 2 розділу XV “Прикінцеві положення” Закону щодо запровадження пенсійного забезпечення через професійні та корпоративні фонди, а також передбачатимуть стимулювання роботодавців до покращення умов праці та недопущення втрати професійної працездатності під час виконання відповідних робіт.

Положення законопроекту потребують врахування принципу пропорційності між соціальним захистом громадян та фінансовими можливостями держави і гарантування права кожного на достатній життєвий рівень, що є одним із визначальних елементів у регулюванні суспільних відносин у соціальній сфері.

Так, реалізація положень законопроекту потребуватиме додаткових видатків з бюджету, зокрема, Пенсійного фонду України, які не забезпечені реальними джерелами їх фінансування.

Згідно із частиною першою статті 72 Закону основним джерелом формування коштів Пенсійного фонду України є надходження від сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування, що спрямовуються на загальнообов’язкове державне пенсійне страхування у розмірах, визначених законом.

Відповідно до статті 21 Основ законодавства України про загальнообов’язкове державне соціальне страхування єдиний внесок на загальнообов’язкове державне соціальне страхування – це консолідований страховий внесок на пенсійне страхування, страхування у зв’язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, медичне страхування, страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, страхування на випадок безробіття, який в обов’язковому порядку сплачується страхувальниками з метою забезпечення реалізації прав застрахованих осіб на отримання страхових виплат (послуг) за соціальним страхуванням. Його розмір має забезпечувати застрахованим особам виплати та надання соціальних послуг, передбачених законодавством про

Капінус Євгеній Валерійович

КНЕДП - ІДД ДПС

AD92F1C54BA67636EEB87183E6E5829422BB34619585B5EB63A4FBDEB5AE628D01

28.08.2021

Пенсійний фонд України

28.08.2021
2800-0602-3/41994

загальнообов'язкове державне соціальне страхування; фінансування заходів, спрямованих на профілактику страхових випадків; створення резерву коштів для здійснення виплат та надання соціальних послуг застрахованим особам; компенсацію адміністративних витрат на забезпечення функціонування системи загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Отже, положення законопроекту потребують завершеності правового регулювання в частині перегляду розміру єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

З огляду на статтю 113 Закону щодо покриття дефіциту Пенсійного фонду України за рахунок коштів Державного бюджету України реалізація законопроекту матиме вплив також на видатки Державного бюджету України, що потребує врахування думки Міністерства фінансів України.

Пропозиція законопроекту щодо набрання ним чинності з першого числа місяця, наступного за місяцем його опублікування, суперечить частині третій статті 27 Бюджетного кодексу України, відповідно до якої Закони України або їх окремі положення, які впливають на показники бюджету (зменшують надходження бюджету та/або збільшують витрати бюджету) і приймаються після 15 липня року, що передують плановому, вводяться у дію не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим.

До законопроекту, прийняття якого призведе до зміни показників бюджету, не надано реальних пропозицій про внесення змін до законодавчих актів України щодо скорочення витрат бюджету та/або джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення його збалансованості, що не узгоджується із частиною першою статті 27 Бюджетного кодексу України.

Отже, положення законопроекту потребують узгодження із принципом системності законодавства в частині недопущення суперечностей між нормативно-правовими актами, що мають однакову юридичну силу, та відповідно – із принципом правової визначеності, що полягає, як зазначив Європейський суд з прав людини, в тому, що право має бути належним чином доступним та передбачуваним за своєю дією та сформульованим з належною чіткістю, що дає можливість особам регулювати свою поведінку.

У Рішенні Конституційного Суду України від 20 грудня 2017 року № 2-р/2017 зазначено про те, що принцип юридичної визначеності вимагає чіткості, зрозумілості й однозначності правових норм, зокрема їх передбачуваності (прогнозованості) та стабільності.

**Голова правління
Пенсійного фонду України**

Євгеній КАПІНУС